

Kapellet, preste- og samtaltjenesten

Sykehuskapellet ligger i 1. etg. rett ved inngangen til B-blokken. Personalet kan forklare og vise deg vei!

Det vil bli annonsert i denne Søndagshilsen når det er gudstjeneste i kapellet. Gudstjenestene er med nattverd. Dersom du ønsker nattverd på rommet, kan du si fra til personalet som formidler beskjed til presten.

SAMTALER OG SJELESORG

Sykehusprestens viktigste oppgave er å være tilgjengelig for deg og dine pårørende for dialog og samtalestøtte i din aktuelle livssituasjon. Stort eller lite spiller ingen rolle, å være innlagt på sykehus kan av forskjellige årsaker utløse behov for samtale og refleksjon.

Presten har taushetsplikt. Vi formidler også kontakt med prest / samtalepartner fra andre tros- og livssynssamfunn.

På Haraldsplass er vi tre prester som er tilgjengelig alle dager fra 0800 - 1800. Om ønskelig kan pleiepersonalet formidle kontakt, eller du kan ringe prestens vakttelefon som er angitt nedenfor.

SØNDAGSHILSEN PÅ NETT

Søndagshilsen ligger også ute på sykehusets internettsider under «Prestetjeneste».

i Vil du ha mer informasjon eller trenger du å snakke med oss?

 Tlf: 922 07 527

 www.haraldsplass.no
Søk :prestetjenester

Søndagshilsen

2. søndag i faste

05.03.2023

Tema: Håp i hjertet

Det er ikke gudstjeneste i Kapellet på søndag!

Kapellet ligger v/ apoteket i 1. etg. og er alltid åpent for lystenning og en stille stund!

Tirsdager kl 11:30 er det middagsbønn!

2. Søndag i fastetiden

Prekentekest: Matteus 15:21-28

Jesus brøt opp og drog derfra til landet omkring Tyrus og Sidon. En kanaaneisk kvinne fra disse traktene kom og ropte: "Herre, du Davids sønn, miskunn deg over meg! Min datter blir hardt plaget av en ond ånd." Men han svarte henne ikke et ord. Disiplene vendte seg da til ham og bad: "Gjør deg ferdig med henne; hun roper etter oss." Men han svarte: "Jeg er ikke sendt til andre enn de bortkomne sauene i Israels folk." Da kom hun og kastet seg ned for ham og sa: "Herre, hjelp meg!" Han svarte: "Det er ikke rett å ta brødet fra barna og gi det til hundene." "Det er sant, Herre," sa kvinnen, "men hundene får jo spise smulene som faller fra bordet hos herrene deres." Da sa Jesus til henne: "Kvinne, din tro er stor. Det skal bli som du vil." Og datteren ble frisk i samme stund.

Håp i hjertet

"Når livet er tyngst, veien lengst og smerten størst. Da er det alltid et håp i oss alle et sted i hjertet."

Slik har en anonym besøkende formulert seg i den åpne boken som ligger på alteret i sykehuskirken, og gitt ord til en erfaring og opplevelse jeg tror mange kan kjenne seg igjen.

I søndagens tekst møter vi en kvinne som kunne ha sagt noe av det samme. Hun er i en fortvilt situasjon. Hennes datter er ille plaget av noe som i datidens språkdrakt blir beskrevet som en ond ånd. Mest sannsynlig dreier seg om en vond og lidelsesfull psykisk tilstand. Morens kjærlighet til sin datter, er det «håp i hjertet» som driver henne til å prøve alt som står i hennes makt for å avhjelpe datterens plagede tilstand.

Ryktet om Jesu helende møte med mennesker har nådd hennes oppmerksomhet og i sin nød oppsøker hun ham i et siste nødsrik: «Herre, hjelp meg!». Det er tydelig at Jesus ser og berøres av morens kjærlighet til sitt lidende barn og heler datterens tilstand.

Ikke alle opplever å bli fri for sin plage og lidelse i møte med Jesus, men *når livet er tyngst, veien lengst og smerten størst, da er det alltid et håp i oss alle et sted i hjertet.* For noen er dette "stedet" et troens hvilested, på tross av at det er som det er.

Vennlig hilsen,

John Kristian G. Rolfsnes, sykehusprest

